

Medailony umělců a umělkyní 32. ROČNÍKU

Kurátorská dvojice 32. ročníku symposia: Terezie Petišková kurátorka a historička umění a **Josef Daněk** – kreslíř, autor objektů a performer.

Výběr umělkyní a umělců představuje výchozí půdorys pro možné směřování dialogu na téma alchymie prostřednictvím užití různých médií.

Kurátorka – Terezie Petišková studovala dějiny umění na Filozofické fakultě dnešní Masarykovy univerzity v Brně. Vystřídala kurátorské (Galerie mladých Brno a Dům umění města Brna), pedagogické (Fakulta umění a designu Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, Ústav hudební vědy Filozofická fakulta Masarykovy univerzity) i vědecké pozice (Ústav dějin umění Akademie věd ČR v Praze). Připravila výstavu Československý socialistický realismus pro Galerii Rudolfinum v Praze (2003), která byla výsledkem její badatelské práce v oblasti české oficiální kultury druhé poloviny 20. století pro publikaci *Dějiny českého výtvarného umění V. a VI.* (Praha: Academia, 2004 a 2007). Od roku 2013 vede Dům umění města Brna. Zde se mimo jiné kurátorsky podílela na výstavě *Grey Gold. České a slovenské umělkyně 65+ (2014)*. Spolu s Jozefem Cseresem připravila první souhrnnou monografickou výstavu a souhrnnou publikaci *Jana Steklíka (2018)*, ve spolupráci s Martinem Zetem výstavu *Sochař Miloš Zet-Zdí, sokly a makety (2019)* a s Mášou Černou Pivovarovou výstavu *Viktora Pivovarova, Zahrady mnicha Rabinoviče (2022)*. V roce 2025 otevřela výstavu *Tma, ze které si povídáme*, která vznikla ve spolupráci s Maud Kotasovou. Orientuje se především na tvorbu ovlivněnou konceptuálními tendencemi, performancí a téma humoru v umění.

Kurátor, umělec – Josef Daněk studoval výtvarnou pedagogiku na Masarykově univerzitě a scénografii na JAMU v Brně. Výtvarník, performer, vedoucí Ateliéru kresby Fakulty umění Ostravské univerzity. Zabývá se především kresbou, tvorbou objektů, psaním textů, performancí a sociálním rozměrem umělecké tvorby. Od devadesátých let jsou součástí jeho tvorby humor, paradox a alchymické inspirace. Spolu s T. Petiškovou realizoval řadu kolektivních výstav jako byla např. *Malba plastelínou (2000)* nebo *Výstava pro zvířata (2001)* v Galerii Sýpka. Spolu s Terezou Novákovou uskutečnil rozsáhlý projekt *Wooden Web*. Spolu s Blahoslavem Rozbořilem vytvořili v druhé polovině 80. let projekt *Neutilitární pedagogika*, pod který od té doby zahrnují své nejružnější celovečerní performance. *Neutilitární pedagogiku* pak vydali knižně v roce 2019 a v současnosti nadále toto přemýšlení rozvíjejí. V roce 2024 prezentovali například performanci *Mysteria contagion* na konferenci *100 let Střední školy umění a řemesel v Domě umění m. Brna*. Autor je zastoupen v řadě českých i zahraničních uměleckých sbírkách a působí již delší dobu jako vedoucí ateliéru kresby Fakulty umění na ostravské univerzitě.

Umělec – Blahoslav Rozbořil, studoval grafiku na Střední škole umění a designu v Brně a sociologii na Masarykově univerzitě. Působí jako docent na katedře výtvarné výchovy na Ped.Fak Masarykovy univerzity. Zabývá se kresbou, grafikou, sociálním rozměrem umělecké tvorby a také možnostmi vzdělávacích metod. Od 80. let pracuje na performancích spolu s Josefem Daňkem, vedle jmenovaných projektů jako je *Neutilitární pedagogika* spolu připravili například projekty *Revoluce za bezkrásnou společnost* nebo *Televize Amalgam*. V současnosti se věnuje tvorbě videí například pro Brněnský Art Week. V roce 2019 se zúčastnil například výstavy [Zvuky, kódy, obrazy: Akustický experiment ve vizuálním umění, Galerie hl. města Prahy](#). Je zastoupen v řadě českých uměleckých sbírkách.

Host – umělec Martin Zet, absolvent pražské AVU, působí dlouhodobě jako freelancer, má ale za sebou i pedagogické kontinuální působení na Fakultě umění VUT Brno. Vytváří plastiky, instalace, kresby, zabývá se performancí, videem, autorskými texty a vydavatelskou činností. V posledních deseti letech se věnuje především reflexi umělecké práce svého otce, kterou tematizuje a transformuje do mnohovevrstevnatých děl, které se dotýkají české historie 20. století obecně. Inspiruje se kulturní pamětí a archeologií, zajímá ho příběh i hledání nových pohledů na skutečnost. V roce 2021 vytvořil pro Dům umění m. Brna výstavu Miloš Zet, Zdi, sokly a makety a v roce 2022 připravil pro Galerii Františka Drtikola výstavu Olovo a zvon, nebo se v letech 2023/24 podílel na výstavě Myšlení obrazem, Vizuální události Miroslava Petříčka v Galerii Hlavního města Prahy. Je zastoupena v řadě českých i zahraničních uměleckých sbírkách.

Umělkyně – Dagmar Šubrtová, sochařka, kurátorka a organizátorka kulturního života. Studovala původně sklo v Kamenickém Šenově a na Univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, své vzdělání pak zakončila na UMPRUM v ateliéru veškerého sochařství Kurta Gebauera, kde řadu let působila jako asistentka. Zkušenosti si rozšířila na Maksas akademijas Latvija v Rize v Lotyšsku a na rezidenci v litevském městě Palanga. Byla kurátorkou Galerie Důl Mayrau ve Vinařicích a výstavní síně Ústavu makromolekulární chemie Akademie věd ČR v Praze, tzv. Makráče. Je autorkou naučných stezek a muzejních expozic a intenzivně pečuje o odkaz kladenských umělekyní Jitky a Květy Válových. Organizovala *Mezinárodní bienále Industriální stopy* a konferenci *Kladno minulé a budoucí*. Spolupracovala s kulturní revue *Kladno-Záporo*. Je spoluautorkou knihy *Průvodce: současná umělecká díla v krajině* a již několik let rozvíjí projekt *Na pomezí samoty / Frontiers of solitude*, v němž zkoumá aktuální otázky proměn krajiny a provázanosti postindustriální společnosti a přírody. Jejím hlubokým zájmem jsou vrstvy paměti, ztráta historických souvislostí, převrácení geologických vrstev i sociálních struktur v kraji silně poznamenaném těžbou uhlí. Přináší do kulturní sféry povědomí o průmyslem zdevastovaných „území nikoho“, odvalech hlubinných dolů, krajině, industriálním dědictvím a ekologii. Žije v Kladně.

Umělkyně – Patricie Fexová, absolventka brněnské FaVU a AVU, ateliéru Vladimíra Skrepla a Jiřího Kovandy. Soustředí se na senzitivní malířský projev, který vychází z techniky malby a spočívá na koloristické práci, postihující hranici mezi reálným tvarem a abstrakcí. Zabývá se procesem malby a jeho významovými i výrazovými přesahy. V roce 2004 zaujala sérií obrazů *Kompaktní diskařky*, kdy věnovala pozornost symbolu digitální reality V alegorii klečících ženských aktů, házejících CD diskem v rozfázovaném pohybu, parafrázovala kromě metodiky futuristů i klasický motiv Myronova Diskobola, a propojila ikonografii dvou historických období v nový celek. Cédéček pak použila jako leitmotiv i v obsažné sérii maleb *Data Paintings* (2006-7), tvarová shoda s cédéčkem přivedla malířku k další sérii obrazů podle fotografií očních duhovek přátel. Tvar CD převzala pro lidské oko – vlastních duhovek. Od počátku lze konstatovat malířčin živý zájem o svět v němž žijeme, s otázkou, kde budeme jednou žít. Ten se projevil například i ve výstavě *Skaf* (2010, Galerie F. Baumanna) a *Pioneer* (2011, Galerie SPZ), na nichž prezentovala trojrozměrné malířské portréty – kostýmy – muže a ženy nazvané *Skafandry*. V současné době vede Ateliér malby 3 na Fakultě výtvarných umění VUT Brno. Je zastoupena v řadě českých i zahraničních uměleckých sbírkách.

Umělkyně – Anna Tesařová, nedávna absolventka FaVU Brno, Ateliér environmentu. Na mikulovské dílně působí rovněž jako asistentka produkce. Mladá umělkyně se zabývá především kresbou, tvorbou objektů, ale i audiovizuálními díly. Jejími hlavními zájmy jsou pohádky nebo pověry propojené s přírodními živly a krajinou, také folklor, symbolismus a spiritualita. Příběhy nebo folklorní zvyklosti nalezené při cestování odlehlými kouty severní Evropy zpracovává a přetváří s respektem, nadhledem a lehkostí. Předmětem jejích kreseb, fotografií, videí nebo performancí je proto také dokumentování prchavých situací, přírodních úkazů a silových míst v krajině, ale i performativní výklad rozměrných tarotových karet. Nyní se zabývá zkoumáním symbolismu v kontextu okultních tradic a krajiny skrze kresbu a vytváření své vlastní lesní magické symboliky. Taktéž se věnuje hudbě a velmi blízká je jí i spolupráce s jinými umělci.

Umělkyně – Veronika Vlková tvorba autorky je spjata se sdělováním fantaskních příběhů a snových vizí. Umělkyně dlouhodobě osciluje mezi médii statického a pohyblivého obrazu, objektem, instalací a hudební performancí. Její vrstevnatý vizuální jazyk představuje zvláštní výživnou asociativní hru, uprostřed které je rozklad nebo dokonce rozpad struktur vždy potenciálem přerodu v něco nového a naplňujícího. Zajímá se o možnosti narativity v kontextu současné metamoderní citlivosti a paměti. Ve své umělecko-výzkumné práci zkoumá zapomenuté nebo marginalizované vyprávění a způsoby poznání a rozpouštění jasně definovaných kategorií skrze propojení metod meditační a terapeutické praxe s perspektivami a metodami ekologie a současného umění. Dlouhodobě se věnuje práci pro dětské publikum, dětské terapii, děti jsou také často motivem v její volné tvorbě. Jako ilustrátorka knih pro děti, často pracuje ve dvojici s Janem Šrámkem. Mezi jejich oceňované knihy patří kniha *To je metro čéče*, která získala ocenění Nejkrásnější česká kniha roku pro děti a mládež a dostala se do výběru vystavených ilustrací v roce 2020 na veletrhu v Bologni nebo kniha *Apolenka z modrotisku*, za kterou dvojice získala cenu ilustrátor roku v Czech Grand Design, 2020. Učí v Ateliéru malby 3 na Fakultě výtvarných umění VUT Brno.

Umělec – Jiří Kuděla, malíř a organizátor výtvarného života, zejména v Ostravě. Absolvent ateliéru malby Jiřího Načeradského na Fakultě výtvarných umění v Brně. Absolvoval pobyt na Facultad de Bellas Artes, Castilla la Mancha, Cuenca a doktorandské studium ASP Wrocław. Dílo Jiřího Kuděly je charakteristické malířským technickým experimentem. Autor integruje v obraze plošné a iluzivní formy, vrstvy a rastry, které většinou gravitují k centrálnímu motivu. Ten osciluje především kolem tématu hlavy, portrétu, masky podobizny, ale i figury a architektury. Těžiště jeho tvorby však tkví v tématu masky. To se projevuje obzvláště v cyklu *Minulost* (portrét otce v rodném Zlíně) nebo v obrazech masek a krojů. Malíř nevyjadřuje pouhou podobu, ale spíše nesnadný proces přibližování se k portrétovanému. Proces nemožnosti jeho vizuálního uchopení. Skrumáže stereometrických tvarů (válce, molekuly, koule, tubusy), rastry i gestické, malířské tahy vrství a hrne do tvaru portrétní siluety. Věcné názvy témat i obrazů svou civilní instrumentálností jako by ironizovaly složité vnitřní téma hledání identity. Zároveň však jako by chtěly říci: „*Jsou to jen obaly, masky, kroje, architektury, nic víc.*“ V obrazech je často obsažen prvek hry, hry bez předem daných pravidel. Hry, která znamená skladný i rozkladný element. Pocit vanitas je přítomen v celém díle autora. A to nejen coby prázdnota, ale i marnost a prchavost. Jiří Kuděla působí dlouhodobě jako asistent ateliéru Malby II na Fakultě umění ostravské univerzity.

Host-umělec – Rostislav Čuřík, absolvent brněnské ŠUŘ, zabývá se dlouhodobě malbou a fotografií a nejrůznějším experimentem s výtvarnými technikami. Je mu blízká koláž, práce s pigmenty, maluje, stříhá a překrývá fotografické negativy do výsledného postmoderního tvaru. Vychází z fantaskních a expresivních tendencí, pracuje s náhodou a od 90. let autorsky interpretuje prostřednictvím fotografie i performanci. Svou tvorbou doprovází často poezii básníka Jiřího Dynky a spolupracoval i na řadě experimentálních divadelních představení. Dlouhodobě je mu blízká tematika alchymie a ekologie. Jeho malba se často vyznačuje kombinací abstraktní struktury spolu s prací se symbolem. Mikulovské výtvarné dílny se zúčastnil již v roce 1995 a představuje tak propojení zájmu generace devadesátých let o alchymické téma spolu s tvorbou současných nejmladších umělců.